

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Irena LIPOWICZ

Warszawa, 6 lutego 2012 r.

RPO-672975-III/II/ZS

00-090 Warszawa Tel. centr. 22 551 77 00
Al. Solidarności 77 Fax 22 827 64 53

Pan
Tomasz SIEMONIAK
Minister Obrony Narodowej

Szanowny Panie Ministrze,

Upriejmie informuję, że w moim Biurze prowadzone jest postępowanie ze skargi Pana P. L., dotyczącej odmowy skierowania go do wojskowej komisji lekarskiej, w związku z zamiarem wstąpienia do Narodowych Sił Rezerwowych. Powodem odmowy wszczęcia postępowania kwalifikacyjnego było prawomocne orzeczenie Wojskowej Komisji Lekarskiej w O. z 2001 r. ustalające kategorię „D” i kwalifikującej skarżącego, zgodnie z art. 30a ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (tekst jedn. Dz. U. z 2004 Nr 241, poz. 2416 z późn. zm.) jako niezdolnego do czynnej służby wojskowej w czasie pokoju.

Zainteresowany opisując okoliczności uzasadniające stawiane w skardze zarzuty wskazał, że brak prawnej możliwości zweryfikowania orzeczenia o niezdolności do czynnej służby wojskowej, w związku z zamiarem wstąpienia do NSR ocenia, jako akt dyskryminacji, odmawiający mu prawa do pełnienia czynnej służby wojskowej, mimo, że właściwa Terenowa Komisja Lekarska w O. wydała w 2011 r. orzeczenie kwalifikujące go jako zdolnego do zawodowej służby wojskowej (kat. Z). Orzeczenie przez wojskową komisję lekarską o zdolności do zawodowej służby wojskowej, jego zdaniem, było spowodowane podjęciem właściwego leczenia i doprowadzeniem do usunięcia przyczyny orzeczenia kategorii „D”.

Problemem determinującym przyjęcie skarżącego do NSR, jest konieczność weryfikacji orzeczonej kategorii „D”, w drodze wydania przez wojskowego komendanta uzupełnień skierowania do właściwej wojskowej komisji lekarskiej, w celu ustalenia zdolności kandydata do tej służby. Treść art. 29 ust. 3 wyżej wskazanej ustawy stanowi jednak, że w czasie pokoju nie

kieruje się do wojskowej komisji lekarskiej osoby, wobec której wydano ostateczne orzeczenie ustalające kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej D lub E. Przepis ten zatem uniemożliwia podjęcie czynności kwalifikacyjnych, wobec żołnierzy rezerwy, kandydujących do niezawodowej czynnej służby wojskowej.

Wyżej wskazany stan prawny rodzi zatem moje wątpliwości w odniesieniu do należnego tej grupy obywateli prawa do równego traktowania i wzruszenia orzeczonej kategorii „D” - w przypadku usunięcia zdrowotnych powodów jej wydania oraz zaakceptowania wyżej powołanej regulacji prawnej prowadzącej do niewzruszalności przedmiotowego orzeczenia.

Uzasadnionym wydaje się także wyeliminowanie z obiegu prawnego przepisów umożliwiających, wobec tej samej osoby, istnienia dwóch orzeczeń wojskowych komisji lekarskich, pierwszego o niezdolności do czynnej służby wojskowej, w rozumieniu ustawy o powszechnym obowiązku obrony - kat. „D” oraz „Z” zdolny - w rozumieniu ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Uwzględniając skargi tych obywateli, na podstawie art. 12 pkt 2 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (tekst jedn. Dz. U. z 2001 r. Nr 14, poz. 147) pozwalam sobie przedstawić Panu Ministrowi ten problem z prośbą o zlecenie jego zbadania oraz podjęcia niezbędnych działań w celu zmiany wskazanego stanu prawnego.

Będę wdzięczna za przesłanie stanowiska w tej sprawie.

Leona Wyroby-Szostek

Leona Wyroby-Szostek